

Forblad

Det horisontale tag

Bent Rasmussen

Tidsskrifter

Arkitekten 1957

1957

Det horisontale tag

I *Arkitekten* nr. 7, 1957, kommenterer ingeniør M. af I. Ib S. Kløcker Nielsen min artikel i *Arkitekten* nr. 1, 1957, om „Det horisontale tag“. I den anledning vil jeg gerne bemærke, at formålet med min artikel var at gøre arkitekterne opmærksom på den risiko, der kan være forbundet med at udføre et horisontalt tag, selv om udviklingen en overgang viste tegn på at gå i den retning. Det er derfor med glæde, jeg erfarer, at ingeniør Kløcker Nielsen deler mine synspunkter på dette område samtidig med, at jeg i mit arbejde hos Akts, Jens Villadsens Fabrikker kan konstatere, at tagkonstruktionerne ændres i overensstemmelse hermed.

Som det nævnes i indlægget, må man regne med visse bygningsmæssige tolerancer, men man bør ikke stille større krav om nøjagtighed, end entreprenøren med rimelighed kan opfylde. Det er naturligvis rigtigt, at tagets levetid i ikke uvæsentlig grad afhænger af den rigtige taghældning, og man må gøre sig klart, at selv om tagfladen har et effektivt fald på 1:100, bliver faldet i skotrenderne betydeligt mindre.

Jeg er overbevist om, at ingeniør Kløcker Nielsen har ret i, at enhver indsats, der gøres fra fabrikanternes side for at løse det horisontale tags problem, vil blive modtaget med taknemmelighed af arkitekterne, men det må være en forudsætning, at også bygherren efter garantiperiodens udløb deler denne taknemmelighed. Derfor kan „erfaringer“ fra 3-4 år ikke tages alt for alvorlige. Man må erindre, at både asfalt og tjære nedbrydes med årene, så risikoen for lækage er følgelig størst, når bygherren er på egen vedligeholdelse.

Interessant er det at læse, at det er muligt, selv om der ikke foreligger erfaringer, at kalkulere vedligeholdelse af built-up tagene til ikke at være nogen stor affære, men at den „stort set“ svarer til vedligeholdelse af en almindelig dobbeltdækning. Jeg tror, dette er en meget optimistisk betragtning og gad nok se det kunststykke udført: at feje (og harpe) stenene af et gammelt built-up tag. Redskaber som hakke og spade vil sikkert være bedre egnede, hvis man ikke som amerikanerne vil finde det mere formålstjenligt at fremstille og benytte specielle fræsemaskiner til dette arbejde.

Det fremgår tilsyneladende af indlægget, at et built-up tag bedst udføres med tjærebeg. Alligevel er det en kendsgerning, at foregangslandet Amerika udfører størstedelen af sine built-up dækninger på asfaltbasis, ligesom også de videreudviklede built-up dækninger fremstilles med asfalt. Udviklingen med at anvende uorganisk armeringsmateriale i alle lag og Al-folieindlæg er uden tvivl en forbedring, der vil vinde fremgang, selv om metoden endnu er forholdsvis kostbar.

Skal built-up dækningen udføres med tynde papper og tykke strygninger, følger metoden efter min mening ikke med udviklingen. Man fører på denne måde den væsentlige del af arbejdet fra fabrikken tilbage til byggepladsen, hvor man er mere afhængig af den så uberegnelige menneskelige faktor, og hvor det derfor er vanskeligere at sikre en ensartet kvalitet. Strygningerne kan variere fra 0,00 mm og opefter, hvorimod en fabriksfremstillet, ensartet kvalitet nøjagtigt svarer til den forlangte specifikation, og bygherren kan let konstatere, hvad det er, han får. Derfor bør man stræbe efter en rationel produktion på industriel basis, som også giver det mest fordelagtige, økonomiske resultat.

Bent Rasmussen